

СТУДИЯ 2

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ВЪРХОВЕН ИНТЕЛИГЕНТЕН ТВОРЕЦ- УСТАНОВЕНО

Извън библейски доказателства, изследвани в светлината на разума.- Незащитима теория.- Разумна теория.- Божият характер- проявен. – Разумни изводи

Дори от гледна точка на скептика, разумното и непредубедено изследване на света на неизвестното, в светлината на това, което е известно, ще води безпристрастният и интелигентен мислител в посока на Истината. Очевидно е все пак, че без пряко откровение на божиите планове и намерения, хората не ще могат да се доближат до Истината и достигнат до определени заключения. Но нека за момент оставим настрана Библията и погледнем нещата само от гледна точка на разума.

Онзи, който гледа небето с телескоп или само с естествените си очи и види необятността на творението, неговата симетрия, хубост, ред, хармония и разнообразие и все пак се съмнява, че Творецът на всичко това значително го превъзхожда в мъдрост и сила, или който може да допусне само за момент че този ред е настъпил случайно, без намеса на Творец, е до такава степен изгубил или пренебрегнал способността си да разсъждава, че трябва да се счита за такъв, какъвто самата Библия го нарича - безумен (такъв, който пренебрегва или му липсва разум) "Рече безумният в сърцето си, няма Бог." Станало обаче така, че Библията се оказала истинна, както всеки мислещ ум трябва да се убеди, защото очевидна от само себе си истина е, че всяко следствие има причина. Всяко растение и дори всяко цвете дават хиляди свидетелства по този въпрос. Сложността на устройството, изящната хубост на

формата и качеството, всичко говори за мъдрост и умение, надхвърлящи човешките. Колко късогледо е да се надуваме с човешкото изкуство и изобретателност, а да приписваме на простата случайност прецизността, единството и хармонията в природата, като в същото време отричаме, че природата има разумен Законодател.

Онези, които отричат съществуването на разумен Творец твърдят, че природата единствена е Бог и че от нея са се развили, без намесата на разум, всички растителни и животински форми, управлявани, както казват те от "закона за преживяване на по-приспособения" в един еволюционен процес. На тази теория липсват доказателства, защото всичко, което виждаме около нас, различните творения, са с фиксирана природа и не еволюират в по-висши форми и макар че онези, които поддържат теорията, са полагали постоянни усилия, не са успели да кръстосат различни видове или да произведат нови фиксирани вариации. Не е известен случай, когато един вид се е изменил в друг вид*. Макар че има риби, които могат да използват перките си за момент, като крила и летят извън водата и жаби които пеят, не е известно някога те да са се изменили в птици и макар че между животните има някои, които имат слаба прилика с човека, липсват напълно доказателства, че човекът е еволюирал от подобни творения. Напротив, изследванията доказват, че макар да могат да се появят различни вариации на същите видове, различни видове не могат да се кръстосват или един да еволюира в друг. По същата причина магарето и конят, макар и да си приличат, не могат да се считат за родственици, защото е добре известно, че потомството им е несъвършено и не може да се размножава никой от тези два вида.

* В интерес на някои читатели отбелязваме, че изменения като превръщането на гъсеница в пеперуда, не са промени в естеството. Гъсеницата е ларва, излюпена от яйце на пеперуда.

С положителност, ако неразумната природа беше Творец или изобретател, тя би продължила процеса и не би имало такова нещо като фиксирани видове, тъй като без интелигентност, нищо не би могло да достигне до фиксирано състояние. Еволюцията щеше да бъде факт и щяхме да виждаме около нас днес риби, превръщащи се в птици и маймуни, превръщащи се в човеци. Ние заключаваме, че тази теория е толкова противна на човешкия разум, както и на Библията, когато твърди, че интелигентни човешки същества са създадени от сила, лишена от разум.

Излагаме накратко, както следва една теория за сътворението (с изключение на самия човек) , към която нямаме сериозни възражения. Тя допуска, че различните видове понастоящем са фиксирани и неизменни, що се отнася до естеството или вида им и що се отнася до това, че макар сегашните естества да могат да се развиват към по-висок стандарт, дори към съвършенство, видовете или естествата завинаги ще останат същите. По-нататък тази теория допуска, че никой от фиксираните видове не е бил създаден първоначално така, но че в миналото се развили от земята чрез постепенните процеси на еволюцията от една форма в друга. Тези еволюции, под божествено установени закони, в които промените в храната и климата играли важна роля, може би продължили, докато били установени фиксираните видове, каквито са днес, след което не са възможни никакви промени тъй като крайната цел на Твореца била достигната. Макар че всяко от различните семейства растения и животни са податливи на подобрене или деградация, никое от тях не е податливо на промени, нито могат да произлязат от други семейства или видове, макар че всяко от тях може да достигне до съвършенството на фиксираната си природа. Тъй като целта на Твореца, що се отнася до естеството им, била достигната, по-нататъшна промяна е невъзможна.

Твърди се, че първоначалните растения и животни, от които произлезли настоящите фиксирани разновидности,

изчезнали преди сътворението на човека. Скелети и фосили на животни и растения, които не съществуват сега и са дълбоко под повърхността на земята, са в подкрепа на тази теория. Това гледище нито пренебрегва, нито отхвърля библейското учение, че човекът е пряко съвършено творение, създадено по умствения и морален образ на своя Творец, а не развит чрез процес на еволюция, но вероятно това гледище е валидно за останалото творение. Този възглед в никакъв смисъл не омаловажава, но подкрепя библейското твърдение, че такава, каквата е днес, природата ни учи, че я е уредило Интелигентно същество, което е и нейната първопричина. Нека човешкият разум направи най-доброто, на което е способен и проследи известните факти до разумни и компетентни причини, като отдава нужното на природните закони във всеки отделен случай; но зад цялата сложна машина на природата, стои ръката на великия й Автор, интелигентният, всемогъщ Бог.

Ето защо ние твърдим, че съществуването на интелигентен Творец, е ясно демонстрирана истина, доказателствата за която са около нас, да, и в нас; защото сме негово дело, чиято умствена и телесна сила говори за чудесно умение, което надхвърля разбирането ни. Той е също така проектант и творец на това, което наричаме природа. Ние твърдим, че Той заповядал и установил законите на природата, хубостта и хармонията й, чието действие виждаме и се възхищаваме. Ние инстинктивно почитаме и обожаваме този, чиято мъдрост е планирана и чиято сила поддържа и ръководи Вселената, този, чиято мъдрост и сила толкова неизмеримо превъзхождат нашите.

Да разберем съществуването на Всемогъщия Бог, означава да се убоим от всемогъщата му сила или го да видим обзет от благоволение и доброта, съответстващи на силата му. За този факт сме напълно уверени от същото доказателство, което имаме за съществуването му. Ние сме не само принудени да заключим, че Бог има сила и мъдрост, които неизмеримо превъзхождат нашите, но сме подтикнати

от разума да направим заключението, че и най-великото творение не е по-горе от Твореца си и затова трябва да направим извода, че и най-великото проявление на добродетелност и справедливост сред хората са нищожни, в сравнение с това на Твореца, както и че човешката мъдрост и сила са по-малки от неговите. Така пред мисловния ни взор са характера и атрибутите на великия Творец: Той е мъдър, справедлив, любящ и могъщ, а обсега му, по необходимост е неизмеримо по-широк от този на най-великото му творение.

Но по-нататък след като достигнахме до такова разумно заключение за съществуването и характера на Твореца ни, нека си зададем въпроса какво можем да очакваме от такова Същество? Отговорът е, че притежаването на такива атрибути разумно предполага тяхното упражняване и употреба. Божията сила трябва да бъде употребена в хармония със собствената му природа- мъдро, справедливо и добронамерено. Каквито и да са средствата за осъществяването им, каквото и да е действието на божията сила, крайният резултат трябва да съответства на природата и характера му, а всяка стъпка да е одобрена от безкрайната му мъдрост.

Какво би могло да бъде по-разумно от такова упражняване на сила, което виждаме, проявено в сътворяването на неизброими светове около нас и в чудното разнообразие на земята? Какво би могло да бъде по-съвършено от сътворяването на човека, надарен с разум и разсъждение, способен да разбере делата на Твореца си и прецени умението, мъдростта, справедливостта и любовта му? Всичко това е разумно и напълно в съгласие с фактите, които ни са известни.

А сега дойде време за последното ни предположение. Не е ли разумно да предположим, че подобно безкрайно мъдро същество, създало творение, способно да разбере самия него и плана му, не ще бъде подбудено от любовта и справедливостта си да задоволи желанието на творението

си, като му даде известно откровение? Не е ли разумно да предположим, че Бог ще снабди човека с информация за целта на съществуването му и плановете му за бъдещето? От друга страна, ние задаваме въпроса, няма ли да бъде неоснователно да се предположи, че Творец, създал творение подобно на човека, надарил го със силата на разума, достигащ , не ще му даде Откровение за плановете си, за да посрещне копнежа му за знание на бъдещето? Подобно поведение би било неуместно, защото противоречи на характера, който логично приписваме на Бога, противоречи на правилния курс, който е контролиран от неговата справедливост и любов.

Бихме могли да допуснем, че при сътворяването на човека, божествената мъдрост решила, че не е целесъобразно да му гарантира знание за бъдещата му цел и участие в плановете на Твореца, но тогава сигурно Божествената Справедливост и Божествената Любов са настоявали, че творението ще се окаже до такава степен ограничено в способностите си, че постоянно ще се измъчва, объркано от съмнения, страхове и невежество; и като резултат, Божествената Сила щяла да действа при тези ограничения. Самият факт, че човекът може да разбере откровение на божествения план, имайки предвид допустимия характер на Твореца е изобилстващо основание за очакване, че Бог ще гарантира подобно откровение по време и начин, одобрени от мъдростта му. Така че предвид на тези разсъждения, дори ако сме невежи по въпросите на Библията, собствения ни разум би ни довел до извода да очакваме и следим за такова откровение, каквото Библията твърди, че е. Забелязвайки по-нататък реда и хармонията в творението въобще, проявени във великата процесия на сферите и системите, които поддържат времето и мястото си, не можем да не направим извода, че малките нередности, като земетресения, циклони и други са показатели, че не е съвършено сработването на различните елементи на света

понастоящем. Уверение, че в края на краищата, на земята всичко ще бъде свършено и хармонично, както е на небето, с известно обяснение защо това не е така понастоящем, са въпроси, които не е неразумно мислещият човек да зададе, нито Творецът, чиято мъдрост, сила и доброжелателност са проявени, да отговори. Оттук следва, че би трябвало да очакваме откровението да включва такова уверение и обяснение.

След като установихме разумността на очакването си да получим откровение на божията воля и план за расата ни, в следващата глава ще изследваме общия характер на Библията, която твърди, че е точно такова откровение. И ако тя представя божия характер в свършена хармония с онова, което диктува разума, както беше обсъждано, ще трябва да направим извода, че по този начин тя се доказва, като необходимото и разумно очаквано откровение, а след това да приемем свидетелството ѝ като такова. Ако е от Бога, тогава ученията му, когато бъдат напълно разбрани ще се съгласуват с характера му, който разума ни уверява, е свършен в мъдрост, справедливост, любов и сила.

"О, вий блуждаещи навън умове,
 На творението чудесата следящи,
 На ваший Бог стъпките признайте,
 И глава пред него в поклон склонете!"

Славата ти, Боже, небесата изявяват.
 Във всяка звезда мъдростта ти сияе.
 А когато очи ни Словото ти зърнат,
 В редове вълшебни твоето име четем."